

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 34. An sit simonia accipere pretium pro actionibus Jurisdictionis vel functionis spiritualis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

oret rosarium ; si lucretur, habeat solidum, dicitur
Part. 2. n. 1096.

165 Q. 34. *An sit simonia accipere pretium pro actio-
nibus Jurisdictionis vel functionis spiritualis.*

R. §. 1. Non est Simonia, etiam ex pacto accipere,
si non accipiatur ut pretium actionis spiritualis vel
rei sacrae, sed per modum stipendii ad sustentatio-
nem, ita *S. Th.* 2. 2. q. 100. a. 2. *Suar.* c. 36. n. 8. *Laym.* *Les.*
Pirb. L. 5. T. 3. n. 126. 132. *Illsung* T. 5. n. 304. *Rayn.* L. 2.
Sect. 1. c. 10. n. 28. confirmatque usus Ecclesiae:
ratio autem est, quia obligatio ea dandi temporale
oritur ex natura & Justitia, quae exigit, ut ei,
qui in alterius gratiam & commodum laborat,
sufficiens sustentatio detur: hinc pretium non datur
pro ministerio spirituali, quatenus est spiritualis
operatio, sed quatenus est servitium sive operatio
in alterius gratiam facta, ideoque commensuratur,
non operis dignitati vel conditioni, sed personae
operantis. Deinde, inquit *Raynaudus*, non est
pactum de exhibendo spirituali pro temporali, sed
de exhibendis fructibus ob annexionem spiritua-
libus pro sustentatione personae ministrantis,
quam sustentari necesse est & æquum: *Nec obstat*,
quod forte personae tales sint divites & aliunde
sustentationem habeant; nam id per accidens est,
& ex Justitia debetur sustentatio ex tali ministerio,
ita *Escob.* in *Theol. Mor.* L. 8. n. 339.

166 §. 2. Simonia est dare vel accipere pretium
pro consecratione templi, calicis &c., quia
hæ actiones sunt spirituales, & actus potestatis
Ordinis, ita *Suar.* & alii cum *Pirb.* n. 34., ubi addit
posse Episcopum pro consecratione exigere
procuracionem moderatam in agnitionem supe-
rioritatis, daturque, ut Episcopi facilius inducantur
ad consecrandum.

§. 3. Est Simonia Juris Ecclesiastici, per se ¹⁶⁷
 loquendo, si Ordinandus det, aut si Episcopus vel
 ejus Ministri aliquid etiam sponte oblatum admit-
 tant pro Ordinibus, præsentatione ad Ordines,
 dimissorialibus, testimoniis, &c., quacunque de
 causa fiat, & non obstante quacunque consuetudi-
 ne, etiam immemoriali, exceptis Notariis Episcopi,
 qui, si consuetudo non sit nihil accipiendi, neque
 ipsi habeant salarium, poterunt acceptare deci-
 mam tantum unius aurei partem: habentur
 hæc omnia expressè in *Trid. Sess. 21. c. 1. de Reform.*,
 & quamvis dicatur sponte oblatum, tamen tum
 non censetur sponte dari, & facillè sibi persuaderet
 cupiditas sponte dari, quod coactè offertur, *Pirb.*
 à n. 16. Quòd si tamen aliquid verè sponte detur,
 & ut tale acceptetur, putat *Less. c. 35. n. 61.* non fore
 Simoniam, quia tum cessat omnis pactio etiam
 tacita, nec est ulla ratio debiti, quæ requiritur
 ad Simoniam: præterea ibi tantum reprobantur
 consuetudines, quæ antè fuerunt, non autem
 quæ nunc sunt ab eo tempore, præsumi enim
 potest, quòd hæ novæ consuetudines dandi
 aliquid, attamen moderatum, sint ex justa causa
 introductæ; denique certum est *Trid.* in his saltem
 partibus quoad ista non esse in omni rigore
 receptum, & ideo suprà dixi, per se loquendo.
 An autem sit Simonia, si Examinatores occasione
 concursus ad Parochiam aliquid acceptent, dice-
 tur *Lib. IV. num. 632.*

§. 4. Etiam est Simonia dare vel accipere ¹⁶⁸
 præteritum pro actionibus ex se ordinatis ad spiri-
 tualia, v.g. ad beneficii adeptionem, vel per quas
 beneficium habetur à causis proximis, uti
 pro præsentatione, electione, collatione, nomina-
 tione, institutione, confirmatione, installatione,
 immissi-

immiffione in poffeffionem ac fimilibus, ita *Pirb.*
à n.79. *Rayn.* c.2. n.31. Ratio eft, quia hi funt actus
functionis fpiritualis, & fpirituales, ob refpectum
quem habent ad fpirituale.

169 §. 5. Notariis non prohibetur accipere aliquid
pro fcribendis contractibus circa fpiritualia, aut
pro expeditionibus literarum circa beneficia,
modò non vendantur carius, ratione materie
fpiritualis, ita *Fill.* T. 45. c.12. n.12. Etiam Procurator
in caufis Ecclefiafticis vel Advocato licitum eft
accipere mercedem fui laboris, quantam accipere
ex eodem labore, fi in rem profanam impende-
retur, *Caftr.* P. 12. n.14. *Rayn.* n.30.

170 §. 6. Simonia eft, fi Judex Ecclefiafticus accipiat
pretium pro fententia, quia eft actus Jurisdictionis
fpiritualis, *Suar.* c.20. n.16. *Pirb.* n.40., imò Simo-
nia eft accipere pretium pro actibus proficifcenti-
bus à Jurisdictione Ecclefiaftica circa materiam
temporalem & politicam, v.g. pro actu, quo Eccle-
fiafticus ratione potestatis Ecclefiafticæ Jus habet
cognofcendi caufas merè civiles: Si tamen
potestas illa ipfi competat, prout eft Princeps aut
Dominus fæcularis, non erit Simonia pro illis acci-
pere pretium, *Suar.* n.17. *Pirb.* n.42. Licitum quoque
eft Judici Ecclefiaftico, fi indigeat Affeffore, pro eo
ftipendium fufentationis exigere, *Engel* num. 20.
Notandum tamen hîc, quòd *Bonif. VIII.* *Greg. XIII.*
& *Alexander VII.* in Bulla 19. data 2. Maji 1656.
fub excommunicatione prohibeant omnes
ex pacto donationes, promiffiones &c., etiam fi hæc
non fint acceptatæ, pro obtinenda pro fe vel alio
Iuftitia vel gratia aliqua apud Sedem Apofto-
licam, etiam apud mediatos intercefiores, qui
vel promovere vel impedire poffent tales caufas; &
obtentionem declarant irritam: extendit *Alexand.*
ad

ad omnia verba & signa quovis modo apta inducere quamcunque obligationem Justitiæ aut fidelitatis, etiam sub titulo remunerationis vel gratitudinis, nequidem pro defensione Juris quæsitæ, nec ad redimendam vexam injustam, permittens solam mercedem convenientem actuali labori illorum, quibus non incumbit expeditio Justitiæ vel gratiæ.

§. 7. Si Judex vel adversarius propter contumaciam judicandi, v. g. excommunicati, fecit sumptus, illos solvere debet Reus, antequam absolvatur, non ut pretium absolutionis, sed ad refarciendam injuriam & damnum, *Pirh. n. 51.*

§. 8. In dispensationibus exigitur aliquid, ¹⁷² vel per modum multæ ad causam piam applicandæ, vel ut compensetur recessus à Lege communi, vel per modum stipendii ad sustentationem dispensantis aut Officialium ejus, *Suar. n. 12. & 15. Lesf. num. 58. Layman c. ult. §. 4. n. 42. Pirh. n. 49.* Quod in voto maximè valet, cujus commutatio fieri potest in eleemosynam.

§. 9. Simonia est vendere vel emere potestatem ¹⁷³ supplendi, v. g. in Parochia, quia venderentur vel emerentur, & potestas & actus potestatis spiritualis, *Suar. n. 4. & 5. Pirh. n. 48.* Notat tamen *Sanch.* in consil. L. 2. c. 3. d. 7. n. 4. Parochum, à quo petitur licentia, v. g. ministrandi Sacramenta, posse eam negare, nisi detur sibi stipendium, quod haberet, si ipse ministraret, quia Jus habet se servandi indemnem.

§. 10. Assistentia in Sacramento Matrimonii ¹⁷⁴ ex institutione Ecclesiæ est annexa officio Parochi, adeoque reducitur ad ministerium spirituale, maximè cum ex dispositione Ecclesiæ requiratur ad Matrimonium quatenus Sacramentum, adeoque est

est intrinsecè invendibilis, unde quod pro ea admittitur, non debet esse illius pretium, sed tantùm velut stipendium pro sustentatione: aliud est de præsentia testium, quorum testimonium solùm requiritur ad probandum contractum Matrimonii, *Suar. c. 19. n. 11. Pirh. n. 47.*

Circa hætenus dicta aliæque similia etiam attendenda est consuetudo, per quam sæpe dari potest aliquid, non ut pretium rei spiritualis, sed alio titulo, uti dicitur à n. 191.

¹⁷⁵ Q. 35. *Quandonam committatur Simonia, si detur pretium pro omissione aliqua.* R. §. 1. Si omisio alicujus actûs procedat à potestate Ecclesiastica, & fiat ob pretium, erit Simonia, uti si auditâ Confessione omittas absolvere, si promittas aliquem non absolvere à censura, si pacificaris, ut non eligas, non des votum, &c. ita *Suar. c. 22. à n. 9. Laym. c. ult. §. 4. n. 43. Castrop. T. 17. d. 3. P. 12. n. 17. Pirh. L. 5. t. 3. n. 54.* Ratio est, quia non solùm absolvere, approbare, eligere &c. sed etiam ligatum detinere vel rejicere, est exercitium spiritualis Jurisdictionis Ecclesiasticæ, adeoque pretio invendibile, suam enim æstimabilitatem habet, quatenus ab illa Jurisdictione habet moralem efficaciam, ergo si hæc & similia fiant exercendo suam Jurisdictionem aut curam spiritualem, idque pro pretio, erit Simonia.

¹⁷⁶ §. 2. Simonia est, pacisci, non commendare seipsum vel alium idoneum, si intendatur promotio tertiæ personæ ad aliquod v. g. beneficium Ecclesiasticum, ita *Suar. n. 18. Less. L. 2. c. 35. n. 109.* Ratio est, quia Jus pro se vel alio sollicitandi, est spirituale, ergo qui ab altero emit cessionem illius, re ipsa dat pretium pro Jure illo alteri attribuendo, ergo pro spirituali: deinde directè parat alteri viam ad beneficium per pecuniam, quod est simoniacum.

Idem